

Thans gaan we nog even een terugblik slaan op ons werk en gezin. Hofdzakelijk hebben we nu getracht de omstandigheden van de oorlog en wat hiermede in verband stond zo goed mogelijk weer te geven.

Wat onze zaak aangaat: in de winkel was het gewoon treurig gesteld. Er was niets, maar dan ook hoegenaamd niets te krijgen en dan alles nog zeer duur of surrogaat. In de drukkerij was het erg druk, vooral zeer veel werk voor Distributiekantoren en Bureau's daar letterlijk alles op de bon was. Met de brandstoffen was het al erg treurig gesteld. Gelukkig hadden we begin december heel wat bomen weggehaald van achter de weide bij Zweedijk, die daar alle door de Duitse weermacht waren weggezet. Er waren zeer zware bij. We hadden er wel veel werk aan om ze klein te krijgen, maar toch zodoende een hele hoop hout en dat kwam goed te pas. Op dinsdag 30 jan. hadden we een zeer byzondere koude dag. De thermometer in de drukkerij kwam, hoe hard we ook stookten niet boven de 38 graden Fahrenheit uit. De dag daarop was het weer in een klap omgedraaid en was het veel warmer. Zeer tot onze vreugde, daar we dan niet zo hard hoefden te stoken.

Ook heerste in die winter en dat voorjaar erg de diphterie, waarvan we reeds in korte trekken melding maakten. Ook Mientje werd op 12 februari ingespoten en Bets kreeg griep op 13 febr. Maar gelukkig zij had geen diphterie. Ze waren na 8 dagen allen weer beter. Op woensdag 7 maart kreeg ik zelf ook die ziekte en werd daarop direct ingespoten. 5 dagen later mocht ik voor het eerst naar beneden, maar moest nog wel binnen blijven. Ik heb er echter nog lange tijd nadien last van gehad in mijn keel.

We komen nu aan Vrijdag 4 mei:

Deze dag is wel de meest historische en belangrijke uit de oorlog. Om ca. half 9 's avonds wordt bekend gemaakt dat Duitsland heeft gecapituleerd. Er is een grote en ongekende vreugde, alhoewel er nog zeer veel gezinnen zijn met grote bezorgdheid over hun geliefden, waarvan ze tot dusver nog niets gehoord hebben. Er zitten ook zeer veel mannen en jongens in Duitsland en wat zal daarvan geworden zijn? Hier op ons dorp zijn er hoegenaamd nog geen terug. Toch zijn er een 80 weggevoerd. Ook wij zitten nog maar steeds in spanning over Kees en Ali.

Z a t e r d a g 5 m e i :

Vanmorgen vroeg begonnen de mensen al de vlaggen uit te steken. Deze dag zal wel een zeer historische in de geschiedenis van Nederland en de de hele wereld blijven. Ruim 5 jaren hadden we onder het bange, bange oorlogsgeweld verkeert en hoe menigmaal hebben we het samen opgezongen het vers van de oude dichter:

Vest in bange en droeve dagen
Al Uw hoop op Hem alleen,
Schroom niet Hem om hulp te vragen,
Vest in bange en droeve dagen
Al uw hoop op Hem alleen
Hij kan helpen, Hij alleen

of/en

Gij hebt mijn ziel beveiligd voor den dood;
Gij rigt mijn voet, dat hij zich nimmer stoot',
Gij zijt voor mij een schild in allen nood;
Gij hebt mijn smart verdreven:
Uw dierb're gunst is m'altoos bijgebleven
'k Zal ,voor Gods oog, naar Zijn bevelen leven
Zoo word' door mij Zijn naam altoos verheven;
Zoo word' Zijn lof vergroot.